

[Westermann.]

af 1ste Klasse fra Dykkerens fyldte 55de Aar kun skal give ham Ret til Dykning indtil 15 m's Dybde“.

Det er endvidere lægevidenskabelig undersøgt og bevist, at der ved Lavvandsdykning og Dybvandsdykning, hvor man sætter Grænsen ved de 12—15 m., er en væsentlig Forskel paa, hvorledes Arbejdet indvirker paa den menneskelige Organisme, og at det navnlig er livsfarligt for ældre Mennesker at gaa ned paa større Dybder.

Af Bemærkningerne fremgaar det bl. a., at der har været Læger med til at udforme hele Lovforslaget og til at foreslaa disse Aldersgrænser. Dette fremgaar bl. a. med Tydelighed af de lige nævnte Bemærkninger til Lovforslagets § 3. Ved Fremsættelsen af Ændringerne til § 3, saaledes som den højtærede Handelsminister fremsatte dem i Landstinget, har Ministeren egenmægtigt tilsidesat de fra Lægers Side fremsatte Krav om Sikkerhed, tilsidesat de Resultater af lægevidenskabelige Undersøgelser, som jeg her har omtalt, og som blev fremført af den højtærede Minister ved Lovforslagets Fremsettelse.

Den i Landstingsudvalgets Betænkning anførte Motivering for at slette Aldersgrænsen er urigtig, for det første af den Grund, at den Helbredsattest, der kræves — Kravene findes i Rigsdagstidenden for 1933—34, Tillæg A. Sp. 3607 under Overskriften: Medicinske Krav ved periodiske Lægeundersøgelser af Dykkere —, ikke yder nogen som helst Garanti for, at vedkommende er kvalificeret, og disse medicinske Krav ved periodiske Lægeundersøgelser er ogsaa opstillet af Lægerne under Forudsætning af, at Lovforslagets Aldersbestemmelser blev opretholdt.

At fjerne Aldersbestemmelserne uden at øge de Krav, der skal stilles ved periodiske Lægeundersøgelser, er ganske uforsvarligt, og jeg maa paa det bestemteste henstille til den højtærede Minister og til dette høje Ting at tage denne Sag under en fornyet og mere dybtgaaende Overvejelse og Undersøgelse, end Tilfældet har været i det andet høje Ting. Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag er værre end ingen Lov at have, idet der gennem de Dykkerbeviser, der udstedes af Staten, gives Indtryk af en Sikkerhed, som ikke findes, og dette kan forlede til Foretagelsen af farligt Dykkerarbejde, naar det af Staten krævede Dykkerbeviser haves.

Der staar endvidere i Landstingsudvalgets Betænkning, at der „er tilstrækkelig Garanti for, at

Dykkerarbejde paa de store Dybder kun vil blive udført af Dykkere, hvis Helbredstilstand er fuldt ud tilfredsstillende“. Dette er urigtigt, idet man ikke gennem de Helbredsattester, som kræves, har nogen som helst Garanti for, at Dykkeren overhovedet er i Stand til at udføre denne Dykning. Dykkeren kender ikke selv sin Helbredstilstand, kan ikke kende den paa Grundlag af den afgivne Helbredsattest.

Endvidere staar der, at man kan gaa ud fra,

„at Dykkere, der selv føler, at de ikke er i Stand til at udføre Dykkerarbejde paa store Dybder af Hensyn til deres egen Sikkerhed, vil afstaa herfra“. Men Forholdet er her det, at de paagældende overhovedet ikke kan føle, at de ikke selv kan taale det. Hvis dette høje Ting ikke vil gaa med til at gennemføre det oprindelige Lovforslags Aldersbestemmelser, maa jeg paa det bestemteste henstille, at i hvert Fald Kravene til Helbredsattest for Folk over 55 Aar væsentlig ændres og skærpes, thi det er i saa Fald ganske andre Undersøgelser, der skal foretages, og større Krav, der skal stilles.

Der bør i dette Tilfælde, hvor der er Tale om et livsfarligt Arbejde, stilles Krav, som fuldt ud sikrer Udøverne af dette Arbejde. Det maa man kræve, i det Øjeblik, man overhovedet vil give Lovbestemmelser om dette Forhold. Ved Udstedelsen af f. Eks. Kørekort — hvor der ikke er fastsat nogen Aldersgrænse — er de lægelige Krav saadanne, at man, naar de er opfyldt, maa anse vedkommende i Stand til at udføre Kørsel med Motorkøretøjer uden derved at medføre Risiko for sig selv og andre Personer.

I § 1, Stk. 3, kunde jeg ønske en mindre Ændring. Der staar: „De foranstaaende Bestemmelser gælder ikke for Personer, henhørende under Søværnet“, o. s. v. Jeg vilde finde det rimeligt og naturligt, om det blev ændret til: „henhørende under Marineministeriet“, saaledes at Bestemmelserne ogsaa kom til at gælde for de øvrige Institutioner under Marineministeriet, nemlig Fyr- og Vagervæsenet. Men dette er et mindre Punkt, som jeg blot lige vil nævne, da jeg er kommet ind paa en nærmere Omtale af Lovforslaget.

Jeg vil til Slut gerne sige, at ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, mener jeg, at Rigsdagen ved at ophøje Forslaget i dets nuværende Affattelse til Lov vil gøre sig skyldig i noget urigtigt og uforsvarligt. Det var en Række Dødsfald blandt Dykkere fremkaldt af den saakaldte Dykkersyge,